

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **D. E.**, státní příslušnost Kyrgyzská republika, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 36 Az 48/2004 – 47 ze dne 17. 3. 2005,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 17. 3. 2005, č. j. 36 Az 48/2004 – 47, zamítl žalobu, již se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2004, č. j. OAM-2774/VL-11-ZA04-2003, kterým bylo rozhodnuto tak, že se žalobkyni z důvodu nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), azyl neuděluje. Současně bylo tímto rozhodnutím vysloveno, že se na cizinku nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu. Krajský soud v Brně se s těmito závěry žalovaného ztotožnil a žalobu proto jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně včas kasační stížnost, v níž vytýkala správnímu orgánu porušení celé řady procesních předpisů při vyřizování její žádosti a zdůrazňovala, že v zemi původu má ona i její manžel problémy s mafií, která je vydírá a vyhrožuje jim smrtí. Správnímu orgánu i Krajskému soudu v Brně vytýkala, že tento stav nepovažoval za podřaditelný pod důvody pro udělení azylu. Navrhovala, aby Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek Krajského soudu v Brně a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Dále žádala, aby ve smyslu § 107 s. ř. s. přiznal odkladný účinek kasační stížnosti, a aby jí pro řízení

o kasační stížnosti ustanovil právního zástupce z řad advokátů s tím, že na náklady spojené se zastupováním nemá dostatek peněz (splňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků). Konečně pak požadovala přibrání tlumočnicka jazyka ruského pro řízení o kasační stížnosti.

Krajský soud v Brně přípisem ze dne 13. 5. 2005 zaslal žalobkyni (dále jen „stěžovatelce“) formulář – „Potvrzení o majetkových a výdělkových poměrech pro rozhodnutí o žádosti na ustanovení právního zástupce“ a současně ji vyzval, aby jej vyplněný vrátila soudu zpět a současně sdělila, jakým způsobem a v jaké výši platí nájem ubytovateli či pronajímateli bytu, v němž bydlí, a jak si opatřuje finanční prostředky na svou výživu a ošacení. Stěžovatelka žádosti vyhověla potud, že vyplnila uvedené potvrzení, v němž uvedla, že není v žádném pracovním poměru, nemá žádné příjmy, stejně jako její manžel A. B. E., přičemž jediným jejich příjmem je pomoc od rodičů.

Protože soud měl pochybnosti o pravdivosti údajů ve zmíněném formuláři, vyzval znovu stěžovatelku přípisem ze dne 19. 5. 2005, aby ve lhůtě sedmi dnů od doručení výzvy sdělila skutečnou výši měsíčního příjmu, z něhož platí nájem bytu a z něhož hradí ostatní své osobní potřeby. Současně ji upozornil, aby v případě, že výzvě nevyhoví, zaslala plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti.

Usnesením ze dne 9. 6. 2005, č. j. 36 Az 48/2004 – 64, Krajský soud v Brně návrh stěžovatelky na ustanovení zástupce zamítl. V odůvodnění rozhodnutí popsal výše zmíněnou situaci předcházející vydání tohoto usnesení s tím, že druhá výzva stěžovatelce k doložení majetkových poměrů, zejména sdělení výše měsíčního příjmu, z něhož platí nájem bytu a hradí ostatní své potřeby, byla jí doručena dne 23. 5. 2005, avšak stěžovatelka na tuto výzvu nereagovala. Protože tak žádosti soudu nevyhověla v celém rozsahu a nedoložila tudíž, že jsou u ní dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, musela být její žádost o ustanovení zástupce odmítnuta. Z obsahu spisu je patrné, že stěžovatelka, které bylo doručeno uvedené usnesení krajského soudu do vlastních rukou dne 23. 6. 2005, jak vyplývá ze záznamu na doručence, v níž byla písemnost doručována, nepodala proti tomuto usnesení kasační stížnost, a to nabylo právní moci dne 23. 6. 2005.

Krajský soud v Brně poté vydal dne 14. 7. 2005, pod č. j. 36 Az 48/2004 – 65, usnesení, jímž vyzval stěžovatelku k odstranění nedostatku spočívajícího v tom, že není v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem. K tomu jí určil lhůtu patnácti dnů ode dne doručení tohoto usnesení. Současně poučil stěžovatelku, že nebude-li výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, bude kasační stížnost Nejvyšším správním soudem odmítnuta. Protože první pokus o doručení usnesení stěžovatelce na adresu P. 9, Š. 116, se nezdařil (podle záznamu pošty nebyla stěžovatelka na uvedené adrese známa), vyžádal si Krajský soud v Brně zprávu o pobytu stěžovatelky od evidenčního odboru Policie ČR – Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie, se sídlem v Praze 3, Olšanská 2. Z obsahu zprávy uvedeného orgánu ze dne 15. 9. 2005 vyplynulo, že stěžovatelka bydlí v P. 9, Š. ulici, nikoliv však v domě č. X, ale Y u Š. Na tuto adresu jí byla písemnost doručována znovu, avšak vzhledem k tomu, že stěžovatelka nebyla v den doručení v místě bydliště zastižena, byla jí téhož dne, t. j. 23. 9. 2005, písemnost uložena u pošty a adresátce byla zanechána výzva, aby si ji na poště vyzvedla. Druhá výzva k vyzvednutí zásilky byla učiněna dne 4. 10. 2005, protože si však stěžovatelka písemnost nevyzvedla, byla tato vrácena dne 10. 10. 2005 zpět Krajskému soudu v Brně.

Krajský soud v Brně poté předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti s poznámkou, že stěžovatelka není v řízení zastoupena advokátem, vzdor snaze soudu o odstranění tohoto nedostatku.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Stěžovatelka vystupuje v řízení jako fyzická osoba, která však podle obsahu spisu nemá právnické vzdělání, vyžadované podle zvláštních zákonů pro výkon advokacie. Z toho je nutno dovodit, že musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem, jak ji o tom řádně poučil již Krajský soud v Brně. Stěžovatelka požádala uvedený soud o ustanovení advokáta, avšak usnesením ze dne 9. 6. 2005, č. j. 36 Az 48/2004 – 64, byla její žádost zamítnuta z důvodu nedoložení podkladu k rozhodnutí o této žádosti. Proti tomuto usnesení nepodala stěžovatelka kasační stížnost, a to nabylo tudíž právní moci dne 23. 6. 2005. Na výzvu soudu – usnesení ze dne 14. 7. 2005, č. j. 36 Az 48/2004 – 65, kterou je nutno pokládat v souladu s ustanovením § 42 odst. 5 s. ř. s. a § 46 odst. 2, 3 a 4 a § 50c odst. 3 občanského soudního řádu, za doručenou dnem 5. 10. 2005 (desátým dnem od uložení záilky, který připadl na sobotu 3. 10. 2005, a proto se konec uvedené lhůty posunul na nejbližší příští pracovní den, jímž je pondělí 5. 10. 2005), však již stěžovatelka ve stanovené lhůtě, a ostatně ani později, nereagovala. K tomu nutno dodat k otázce doručování písemností, že podle výše zmíněných ustanovení občanského soudního řádu platí, že uloženou písemnost, určenou do vlastních rukou adresáta, si má adresát vyzvednout do deseti dnů od uložení, a nevyzvedne-li si ji v této lhůtě, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

Za této situace nutno uzavřít, že stěžovatelka neodstranila nedostatek povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti, neboť nedoložila plnou moc osvědčující, že je takto zastoupena, přičemž soudem byla výslovně upozorněna na nutný důsledek takového postupu.

Nejvyšší správní soud pro uvedený nedostatek podmínky řízení, který brání v pokračování řízení o kasační stížnosti, proto kasační stížnost odmítl, aniž by se mohl zabývat její věcnou důvodností (§ 105 odst. 2, § 40 odst. 1 s. ř. s.).

Stěžovatelka v kasační stížnosti požádala o přiznání odkladného účinku. Za situace, kdy byla kasační stížnost odmítnuta, se Nejvyšší správní soud již tímto návrhem zabývat nemohl.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo Nejvyšším správním soudem za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. prosince 2005

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu